

Мжжътъ се наведе надъ Андрея да го види отъ близо. Той го повдигна и запита кротко:

Анг. Моновъ.

— Какво Ви е, Господине?

— Гладенъ съмъ! умирамъ отъ гладъ и студъ, отговори едва чуто Андрея.

— Клетиятъ! Никола, да го въведемъ въ къщи и да му помогнемъ, рече жената.

Мжжътъ се съгласи.

— Бѣдни човѣче, стани и ела съ насъ! рече Никола. Следъ това помогна на Андрея да стане и го въведе въ голѣмата и добре затоплена трапезария.

Никола бѣше лѣкаръ. Той прегледа и прислуша набързо Андрея, за да види да ли нѣма нужда отъ лѣкарство и рече:

— Сега ти трѣбва само една топла супа и да се затоплишъ и напишъ добре. Утре ще видимъ за лѣкарство.

Лѣкарътъ излѣзе и изпрати слугинята да му донесе стари дрехи да се преоблече и топли обуша, да се преобуе.

Андрея се затопли и съвзе. Ето че вратата се отвори и едно малко русо момиче, на около 12 години, което досѣщъ приличаше на Миленка, влезе и сложи на масата голѣма паница съ супа.